



PLAN TAGE

SCHIEDAM

#85 april 2021

Het is voorjaar, lekker weer naar buiten!

INHOUD

Van het bestuur	2
Plannen voor een boomhut	3
Kleuterklasje	4
Pieter Penning	6
Mondkapje - De Movie	8
Oevertuin	12
Wormenhotels	15
Gluur	16
Onze Koolmeesjes	19
Ontwikkelingen Glasfabriek	20
Kronikeur	24
Boulen met de buren	25
Van de Redactie	25
Colofon en Agenda	27

Drukwerk:
Magneet Communicatiecentrum

Foto voorkant:
Anke Bodewes

Van het bestuur

Na een lang en vreemd corona-jaar en nog wat echte ouderwetse winterpret, breekt het voorjaar weer door. Je voelt het aan alles, iedereen wil verder. Gaat het iedereen ook lukken om zich aan de maatregelen te blijven houden? We moeten wel. Gelukkig hebben we een goed vooruitzicht, waarbij de lockdown losgelaten zal worden en we teruggaan naar ‘het oude normaal’.

Het afgelopen jaar zijn er door corona weinig activiteiten geweest. Maar er is aan een aantal zaken gewerkt. We zijn bezig geweest met digitalisering van de bestuursactiviteiten, om alles efficiënter en moderner te maken en we hebben de puntjes op de i gezet van de digitalisering van de ledenadministratie. Alle ledengegevens zijn nu in één systeem opgeslagen, de boekhouding is hieraan gekoppeld en ook de jaarlijkse facturatie is geautomatiseerd met dit nieuwe systeem. Een ander doel is om het aantal poststukken te verminderen.

Ook zijn we steeds verder op stoom geraakt met het versturen van de digitale nieuwsbrief, dat heeft u vast gemerkt. We willen u vaker informeren via de mail en combineren dat dan met ons eigen gedrukte magazine: de Plantagekrant. Misschien heeft u aan de nieuwsbrief gezien dat we bezig zijn om een nieuw beeldmerk te introduceren. Het logo was al te zien in de nieuwsbrief, maar staat nu voor het eerst ook op de cover van deze Plantagekrant. Die stijl zullen we ook gaan doorvoeren op een nieuwe versie van de website waar op dit moment aan wordt gewerkt.

De hanging baskets komen er weer aan of hangen misschien al bij het verschijnen van deze krant. Dank aan iedereen die daar een bijdrage aan heeft geleverd! Laten we met elkaar hopen dat het virus snel onder controle zal zijn en dat we weer leuke dingen kunnen organiseren. Het maandelijkse parkonderhoud kan wel gewoon doorgang vinden, zodat iedereen kan blijven genieten van ons mooie park. De tuinierkalender met de dagen en tijdstippen dat we met elkaar ons park onderhouden vindt u achterin bij de agenda. We hopen op een hoge opkomst!

U wist het vast niet, dat kan ook niet, want het is een initiatief van de geheime club en die is ... inderdaad. Hoe dan ook, voor deze ene keer mogen we een interview afnemen met een vertegenwoordiger van dit geheimzinnige genootschap omdat dat nu eenmaal niet anders kan.

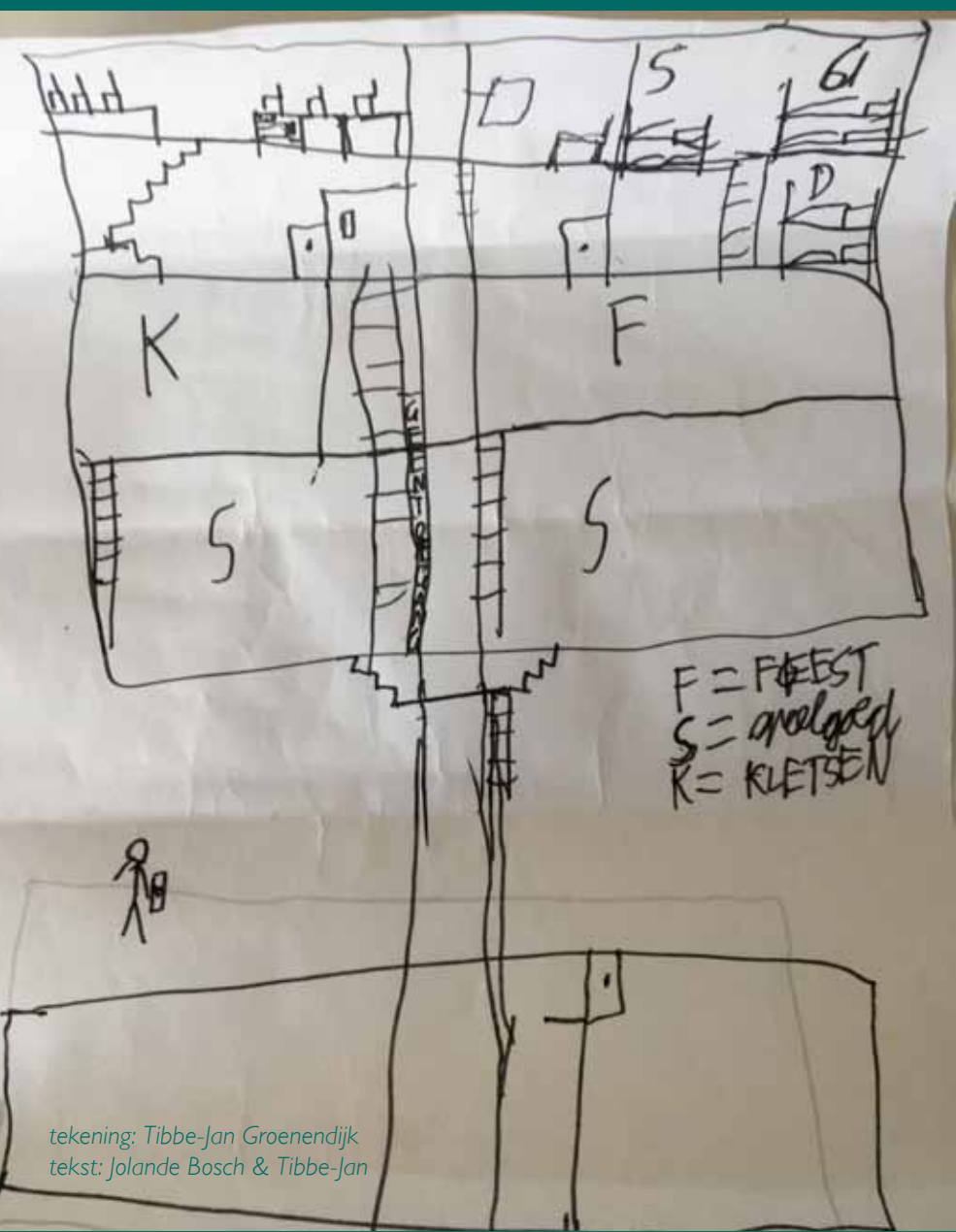
Plannen voor een boomhut in het park

Tibbe-Jan Groenendijk (8 jaar) vertelt in dit interview openhartig over de plannen die het illustere groepje in het geheim heeft opgevat maar uiteraard wel volledig legaal zou willen uitvoeren.

Tibbe-Jan: “We hebben het heel vaak over onze hut, hoe die eruit zou moeten zien en wat er allemaal kan. We willen graag een boomhut in het park, het liefst geheim maar dat kan niet, dus eigenlijk moeten er ook andere kinderen uit de buurt in de boomhut kunnen. Daarom

denken we ook aan een boomhut met geheime luikjes of kamertjes. Toen heb ik besloten een brief te sturen naar de gemeente Schiedam om te vragen of er een boomhut mocht komen in het Plantagepark (red. op 26-05-2020) Ik heb die helemaal zelf geschreven en verstuurd. Ik kreeg

toen een bericht terug (red. op 27-05-2020) dat binnen vijf weken een antwoord zou komen. Natuurlijk liep ik elke dag naar de brievenbus omdat ik zo benieuwd was. Maar er kwam geen brief meer. Mijn moeder heeft gebeld en ze waren de brief kwijt. Dus ik heb nog een keer een brief gestuurd (aan het einde van de zomervakantie) en toen kwam er geen antwoord. Mijn moeder heeft weer gebeld en toen is gezegd dat we het plan aan de buurtvereniging moesten voorleggen. Als het van jullie mag krijg ik toestemming! Dus hieronder het plan:



Het plan is een boomhut in de Plantage. We willen het liefst een hele grote boomhut met verdieping bouwen, een grote openbare en een kleine privé verdieping, zie de tekening. Als dat niet kan, kunnen we hem ook een beetje kleiner maken of een eigen boom bouwen als het slecht is voor de bomen.

We hebben al veel gespaard voor materialen en maken ook dingen die we kunnen verkopen om de boomhut te betalen, zoals geknoopte armbandjes.

Omdat de vereniging nu geen ledenvergadering heeft, willen we de plannen eerst zo aan jullie presenteren, maar natuurlijk kunnen we verdere vragen beantwoorden. Mijn vader is superhandig, maar hulp bij het bouwen is natuurlijk ook erg welkom.”

tekening: Tibbe-Jan Groenendijk
tekst: Jolande Bosch & Tibbe-Jan



De Jozefschool zorgde voor wat lesstof door het sturen van wekelijkse oefeningen en een letter van de week. De eerste week stonden de Tandarts en de letter T centraal.

Kleuterklasje

De tweede schoolsluiting als gevolg van Covid-19 werd eind december 2020 een feit. Na een intens jaar was het eerst tijd voor vakantie. Daarna nog twee weekjes thuisschool, dat was te organiseren. Maar toen werden twee weken vijf weken en werd het ook wel een beetje saai thuis... Het bleek dat er meer kleuters (en ouders) voelden voor het bundelen van de krachten: 'kleuterklasje Plantage' was geboren. Iedere dag een ander adres, met andere activiteiten en net wie er kon. Rollenspel en apenkooien bleken favoriet. Ook het buitenspelen beviel goed, zelfs picknicken in januari was geen probleem.

tekst: Mirjam Ott
foto's: Magda Rinkema, Annette Terpstra, Jetteke Runia en Mirjam Ott



Het mooiste moment van de dag, schermtijd



De jongste leerling volgt een aangepast programma. Op de foto Oscar en Mark.



Dag 1, uur 1 zit iedereen gemotiveerd in de schoolbank



Soms even niet genderneutraal



(links) Pinda's rijgen, best fijn voor de vogels met de koude winterdagen afgelopen februari



Winterpicknick



Verjaardagsfeest op een zonnige dag





Piet in zijn woning aan de Tuinlaan, Foto: Anja Beverwijk

‘Die gastvrijheid moet in je bloed zitten’

Pieter Penning - “maar iedereen zegt Piet” - woont al ruim twintig jaar met partner Aad in één van de bovenwoningen met erker aan de Tuinlaan. Onlangs nam hij na een carrière van 42 jaar afscheid als barman. We praten met Piet over het leven achter de bar en vragen hem naar zijn toekomstplannen als nieuwe pensionado.

Piet werd geboren in het Rotterdamse Witte Dorp. Als jongen zag hij de Plantage voor het eerst, omdat dat de dichtstbijzijnde opstapplaats van de wandelvereniging-bus was. Ook door judo en later de drumbandvereniging ontstond er een band met Schiedam.

Voorproefje

Tijdens zijn dienstjaren was Piet in Duitsland gestationeerd. Piet: “Ik zat daar op kantoor. We moesten een zogenaamde oorlog plannen.” Hij vond er weinig aan en vroeg of hij achter de bar mocht staan. Een paar dagen later mocht hij in de Korporaals-Mess werken. Dat was eigenlijk een gewone bar: er kwamen in het weekend gezinnen tv-kijken, men kwam biljarten of kaarten. Vervolgens lacht hij, “mijn collega entertainde met kaarten, en ik hield de dames bezig.”

Twee jaar later vroeg zijn toenmalige partner of ze samen een horecazaak konden beginnen, met Piet als bedrijfsleider. In 1977 opende Lokaliteit de Mallemolen aan de Vlaardingerstraat. Het bruine café werd een favoriete plek voor vele Schiedammers. In 1985 kreeg het café een vergunning waarmee het tot 05.00 uur open kon blijven.

Een verbouwing volgde, inclusief een nieuw binnenterras. “Het leek een beetje op een Italiaanse ijssalon, met rood en wit en marmer. Heel anders dan het café binnen. Het trok ook andere gasten.”

Lange adem

De Mallemolen werd de plek voor een late borrel: “Dan was het rond één uur en dan gingen Van Diggelen (nu Lucas) en het Weeshuis dicht, dan zeiden ze daar: ‘Ga maar naar Piet, jongens’. Dan werd ik soms gebeld dat er een groep aankwam, en of we nog wat bitterballen konden klaarzetten.” Zeven jaar draaide Piet deze nachtdiensten. “Dat was zwaar. Dan stapte je om zeven uur ’s morgens in bed. Werd het die dag mooi weer, dan ging iedereen naar het strand, maar jij ging slapen.” De relatie liep ook averij op en in 1997 sloot de Mallemolen. “Na twintig jaar was het op.”

In de tijd daarna werkte Piet bij truckersrestaurant Routiers op de Maasvlakte. “Een leuke baan, maar ik draaide avonddiensten en het was 45 minuten rijden. Op een slechte dag deed ik er gerust twee uur over, stond ik op de oprit al vast.” Via-via kreeg hij te horen dat de eigenaar van Tapperij het Weeshuis, Henk Post, hem wilde strikken als barman. “Ik heb toen aangeboden om te helpen met de Brandersfeesten. Dat was sowieso leuk om te doen, maar ik dacht: dan kan hij mij dat zelf vragen.” Henk vroeg inderdaad of hij er niet permanent wilde komen werken. Piet zei ja en werkte er tot zijn pensioen, afgelopen najaar.



Piet in de deuropening van Het Weeshuis - Uit het fotoboek voor Piets Pensioen, foto: Piet Penning

Horecaman in hart en nieren

Horeca moet in je zitten, vindt Piet: “Het aanvoelen hoe de stemming is, waar je bij kan helpen. Een luisterend oor, raadgeven, of mensen gewoon even laten.” Piet herinnert zich een moment dat er rivaliserende groepen uit twee nabijgelegen cafés op de vuist ging op straat, vlak voor het Weeshuis. “Henk hield toen de mensen buiten tegen op het terras, ik hield ze binnen. Er waren zeker 35 man slaags met elkaar, tot bloedens toe. Binnen zaten gasten die vrienden buiten herkenden, die wilden gaan helpen. Daar heb ik een stokje voor gestoken.” De politie kwam en er werden mensen opgepakt. Het terras had schade, maar verder liep het gelukkig aardig goed af. “Het is eng hoe je mensen dan ziet veranderen. Met een slokje op, natuurlijk.”

Als ik Piet naar zijn mooiste herinneringen vraag, glimmen zijn ogen. “Zoveel leuke dingen, ik kan er eigenlijk niet eentje kiezen.” Hij vertelt over hoe ze spontaan een verjaardag vierden in de Rotterdamse Skihut, samen met Luuk van Lucas en een groep. “Dat was echt niet mijn plek. Luuk zou alleen meegaan als ik meeging, dus dat moest ik doen, maar we hebben wel gelachen.”

De Plantage

In 2000 waren Piet en zijn partner Aad – die hij 30 jaar geleden ontmoette in de Mallemolen – op zoek naar een nieuwe woning. “Dit huis voelde als een warme deken bij



De Mallemolen, foto: Piet Penning

de bezichtiging.” Dat bleek letterlijk en figuurlijk, want de benedenbuurvrouw van 80 bleek de kachel goed te stoken. “De vloer was warm toen we erop liepen”, lacht Piet. Al ruim twintig jaar genieten ze samen van de Plantage, en dan vooral van de activiteiten. “De dikkebandenrace, die oude bicyclettes en eenwielaars, prachtig vond ik dat. En heel veel klanten wonen hier, zowel van het Weeshuis als uit de Mallemolentijd.”

Met pensioen

Eind september 2020, enkele dagen voor de tweede lockdown begon, is Piet met pensioen gegaan. “Vanwege de regels moest het afscheid worden verdeeld over vijf dagen. Maar zo had ik wel mooi vijf dagen feest!” Piet heeft, naast het feest in het Weeshuis, een groot fotoalbum gekregen met foto's, verhalen en berichtjes van klanten en (oud)-collega's. Een schitterende herinnering aan de afgelopen 42 jaar. Als ik vraag naar zijn plannen als nieuwbakken pensionado, zegt hij: “Lekker fietsen. En gauw een terrasje pakken als dat weer kan.” Op de vraag of men hem nog eens ergens áchter de bar terugziet, zegt hij: “Er zijn nog zoveel leuke andere dingen.” En dan, na een glimlach: “maar ik houd de mogelijkheid wel open.”

tekst: Anja Beverwijk

‘Mondkapje - De Movie’ Thuischool



Donderdag 10 december 2020 komt er nieuws: de basisscholen gaan weer dicht. Wat doen we? In de vorige schoolsluiting hebben mijn man en ik er samen onze schouders onder gezet, maar het was niet ideaal omdat we eigenlijk allebei gewoon moesten blijven doorwerken vanuit huis terwijl we de kinderen (toen 6 en 7) hielpen met hun schoolwerk. Ik voer als studiecoach en onderzoeksbegeleider veel persoonlijke gesprekken met studenten en er komen weer beoordelingsrondes aan waarbij ik echt mijn aandacht niet kan verdelen tussen studenten en kinderen. Mijn werkgever, Hogeschool Rotterdam, laat direct weten dat ik ook met een thuiswerkende partner deze ronde recht heb op noodopvang en dus dat er verwacht wordt dat ik met volledige aandacht aan het werk blijf en de kinderen naar school en BSO breng.

Maar ja, die noodopvang wordt zo vast heel vol en op school zitten de kinderen dan ook maar zonder echte begeleiding online werkjes te doen, geen ideale situatie. Met twee andere stellen uit de straat hebben we in de vakanties wel eens om en om de kinderen bij elkaar laten spelen als we zelf moesten werken, en de oudste telgen van die gezinnen zitten bij elkaar in de klas. Voelen zij er misschien voor beurtelings een dag de thuischool te runnen voor onze zes kinderen? Dat willen ze wel en dus starten we op maandag 14 december met zes kinderen in de leeftijd van 4, 5, 6 en drie van 8 thuischool in een kleine 'bubbel'.

De naam van onze thuischool was: 'Mondkapje - De Movie'. Op de eerste maandag, in afwachting van een programma van hun school hebben de kinderen deze naam verzonden. We hebben er samen een logo bij gemaakt en ik heb voor de grap zes mondkapjes met dat logo besteld. Ook hebben ze bedacht wat ze elkaar konden leren en dat hebben we in het programma meegenomen. Zo is er bijvoorbeeld door een van de leerlingen een karate-les verzorgd. Ik begon elke week op maandag en

maakte dan een schema voor de hele week met een overzicht van de contacttijden en de taken voor de oudste vier per dag. De grootste uitdaging waren de verschillen in leeftijd en niveau en het verschil aan intensiteit van de taken. Ook waren er in de groep vier verschillende tijden waarop kinderen online contact hadden met de juf of meester. Hier moest je je programma op inrichten en dan viel de pauze soms op een ongebruikelijke tijd of moesten kinderen langer op elkaar wachten.



Oefenen met lezen, foto: Nick Statham



Groepsfoto van alle leerlingen van de 'Mondkapje - De Movie' thuischool, foto: Jolande Bosch

De jongste twee hadden een taakjesbingo waarbij de ouder zelf kon kiezen welke lesjes of oefeningen gedaan werden. Dit waren vooral heel eenvoudige oefeningen, die voor de kleuters in onze thuischool wat aangevuld werden met basis lees- en schrijf-oefeningetjes. Ook de groep 3-er had vaak nog tijd over voor extra taakjes of opdrachten, die de juf voor ons heeft opgestuurd en we verder bij elkaar gescharreld hebben. De oudste drie hadden juist enorm veel taken, die vooral bestonden uit taal- en rekenoefeningen in het onlineprogramma Snappet. Dat werd ook al heel snel saai en eentonig en er was veel weerstand om dit zo lang te doen iedere dag. Het was een verademing als er een keer een schriftje kon worden gebruikt, even wat anders. Hiernaast was voor hen eigenlijk nauwelijks ruimte voor andere dingen zoals creatieve opdrachten, proefjes of sport. Naar verloop van tijd hebben we de juf gevraagd hoe lang er eigenlijk voor elke taak stond en hebben we globale tijden gekregen om aan te houden. Daarna stopten we gewoon en wat niet af was, was dan maar niet af. Af en toe konden we nog wel iets met de hele groep doen, vooral omdat we de kinderen tot 5 uur bij ons hadden en zo wel wat konden spreiden.

Voor mij persoonlijk was deze werkwijze echt heel fijn en een flink contrast met de voorgaande lockdown, waarin werk steeds met hulp aan de kinderen moest worden gecombineerd waardoor je niet echt je volledige aandacht kon geven aan beiden. Nu hield ik de maandag en mijn man de donderdag helemaal vrij en dan was je gewoon juf of meester en niets anders. Die dag was in avonden of weekenden desnoods wel weer in te lopen. Ook heb ik als ouder heel veel meegekregen van de sociale ontwikkeling en het gedrag van de kinderen. Hier gingen dingen anders dan bij, zeg, een gewone speelafpraak; er moest op elkaar worden gewacht, naar elkaar geluisterd, concentratie worden opgebracht etc. Kleine kinderen moesten zachtjes doen als de grote kinderen aan taken werkten en ook andersom was het nodig rekening te houden met elkaar. Ook de kleine irritaties die er soms ontstonden of de momenten dat de kinderen elkaar letterlijk probeerden te overstemmen heb ik meegerekend als een stukje sociale vaardigheidsontwikkeling die ze in de eerste lockdown hebben moeten missen. Ze hebben bij elkaar ook kunnen zien waar ze goed en minder goed in zijn en

ik denk dat ook dat heel vormend is geweest; iedereen heeft andere kwaliteiten en van iedereen kun je wel wat leren. Ik ben ook echt gaan houden van alle kinderen en van hun unieke karakters. Als hij of zij zichzelf overwint of verdrietig is, voel je dat met ze mee.

In Nederland zijn we als ouders gewend om heel veel dingen zelf te regelen en op te lossen en vooral uit te besteden. Waarom doen we dit soort dingen niet vaker en brengen we onze kinderen massaal naar de opvang terwijl het zoveel gemoedelijker en kleinschaliger is om ze bij elkaar te laten spelen? Ik weet dat dit in het buitenland veel vaker wordt gedaan en hoop eigenlijk dat we hierin, geholpen door de huidige situatie, veranderen. Het is ook heel fijn dat ze straks in de buurt weten bij wie ze terecht kunnen als ze al wat zelfstandiger spelen op straat. Dat ze kunnen leren van de vaardigheden en persoonlijkheid van andere ouders en dat ze de dynamiek in andere gezinnen leren kennen. Ze weten intussen ook precies waar hier alles ligt.

Inmiddels zijn de kinderen weer naar school en hebben we de vijf dagen thuisschool teruggebracht tot drie dagen buitenschoolse opvang. Die bestaat vooral uit lekker spelen met elkaar. Een inventarisatie op een van die BSO-middagen leert dat de kinderen het samen spelen en de langere pauzes in de thuisschool vooral heel leuk vonden. Ook het bouwen in Minecraft en het spelen met de Beyblades en de knikkerbanen worden genoemd. Wat ze minder fijn vonden was, naast de eentonigheid van de online taken, als er ruzie was of als er gek gedaan werd als iemand verdrietig was. Tips die de kinderen hebben



Schoolwerk is veel schermwerk voor de oudsten, foto: Jolande Bosch

voor de thuisschool-ouders zijn om kinderen nog beter en vaker met elkaar te laten spelen en altijd aardig te laten zijn (C, 4), veel tekenen, buitenspelen (T, 8) en gamen (A, 6) en zorgen voor 'een echte schatkist voor de vaders en moeders' (Q, 4). Daarnaast om als je geen tijd hebt om een vraag te beantwoorden een goede truc geven om iets zelf op te lossen (M, 8). Ook zouden ouders best wel wat meer mogen stinken (J, 8). Bedankt voor de input, we nemen het mee...

tekst: Jolande Bosch



Zelf een lekkere taart bakken, foto: Jolande Bosch

MAKELAARDIJ WASSENAAR

... uw huis in de schijnwerpers!

Gerit Verboonstraat 12

3111 AA Schiedam

Tel (010) 473 7933

Fax (010) 427 1550

info@makelaardijwassenaar.nl

www.Makelaardij
Wassenaar.nl



Nèt een haartje beter voor dames... èn heren natuurlijk

MAR'S KAPSALON

G. VERBOONSTRAAT 6 SCHIEDAM (010) 473 3650



Korte Singelstraat 14
3112 GB Schiedam

van der laan makelaardij

- Bemiddeling bij aan- en verkoop onroerende goederen
- Gecertificeerd taxateur onroerende zaken (lid VastgoedCert)
- Lid RVT
- Beheer onroerend goed
- Verhuur bedrijfsruimte

Tel (010) 4.734.734



Oevertuin

Aan het begin van de Tuinlaan staan zes huizen die sinds kort een tuin tot aan het water hebben. In een van de huizen wonen Jetteke en Hugo met hun twee kinderen Coco (5) en Oscar (3). Bijna vier jaar geleden kochten zij een woning met een belofte. De Funda-advertentie bechreef: 'binnenkort kunt u voor weinig de achterliggende grond kopen'. Voor de zekerheid toch maar even met de gemeente gebeld en de belofte werd bevestigd. Het plan hoefde alleen nog door het college... Het vooruitzicht van een ruime tuin tot aan het water gaf de doorslag om de woning te kopen. Eenmaal verhuisd bleek 'alleen nog door het college' toch meer voeten in de aarde te hebben...

De potentie van het terrein

In de vorige eeuw stond sodafabriek Ster aan de Buitenhaven ten zuiden van de Makkersstraat. Het terrein is gelegen achter de zes woningen aan de Tuinlaan. In 2002 is deze sodafabriek gesloopt. Aan de Makkersstraat hebben tot 2011 nog een woning en pakhuizen gestaan. Hoewel het geen mooi terrein was, werd het dankbaar gebruikt door omwonenden voor allerlei soorten opslag, klussen en parkeren. Ondertussen werden gesprekken gevoerd over de bestemming. Na de sloop van de Ster hebben de bewoners van de Tuinlaan al contact gezocht met de gemeente om te praten over de aankoop van de grond om zo de tuinen te kunnen vergroten. De gemeente zag wel wat in parkeren, ook sprak de gemeente eens over projectontwikkeling.

Leerzaam proces

Rond 2016 kwamen drie jonge stellen wonen op het rijtje van zes aan de Tuinlaan. Allemaal met dezelfde verwach-

ting van de tuin aan het water. Nu er nog geen besluit aan het college was voorgelegd, was er werk aan de winkel. Zij sloten aan bij de gesprekken en ontdekten dat er nog onderzoeken uitgevoerd moesten worden. De mate van vervuiling van de grond, de staat van de kade en de waarde van de grond moesten in beeld gebracht worden. Met ieder resultaat leek de prijs voor de grond te stijgen. Ook was een advies van welstand nodig. Welstand gaf kaders mee voor de inrichtingen van de tuinen. Onder de bewoners bevindt zich een landschapsarchitect, Suzanne Loen. Zij heeft de eisen van welstand en de eigen plannen verbeeld in een schetsontwerp.



Aanzicht ontwerp Han Elskamp

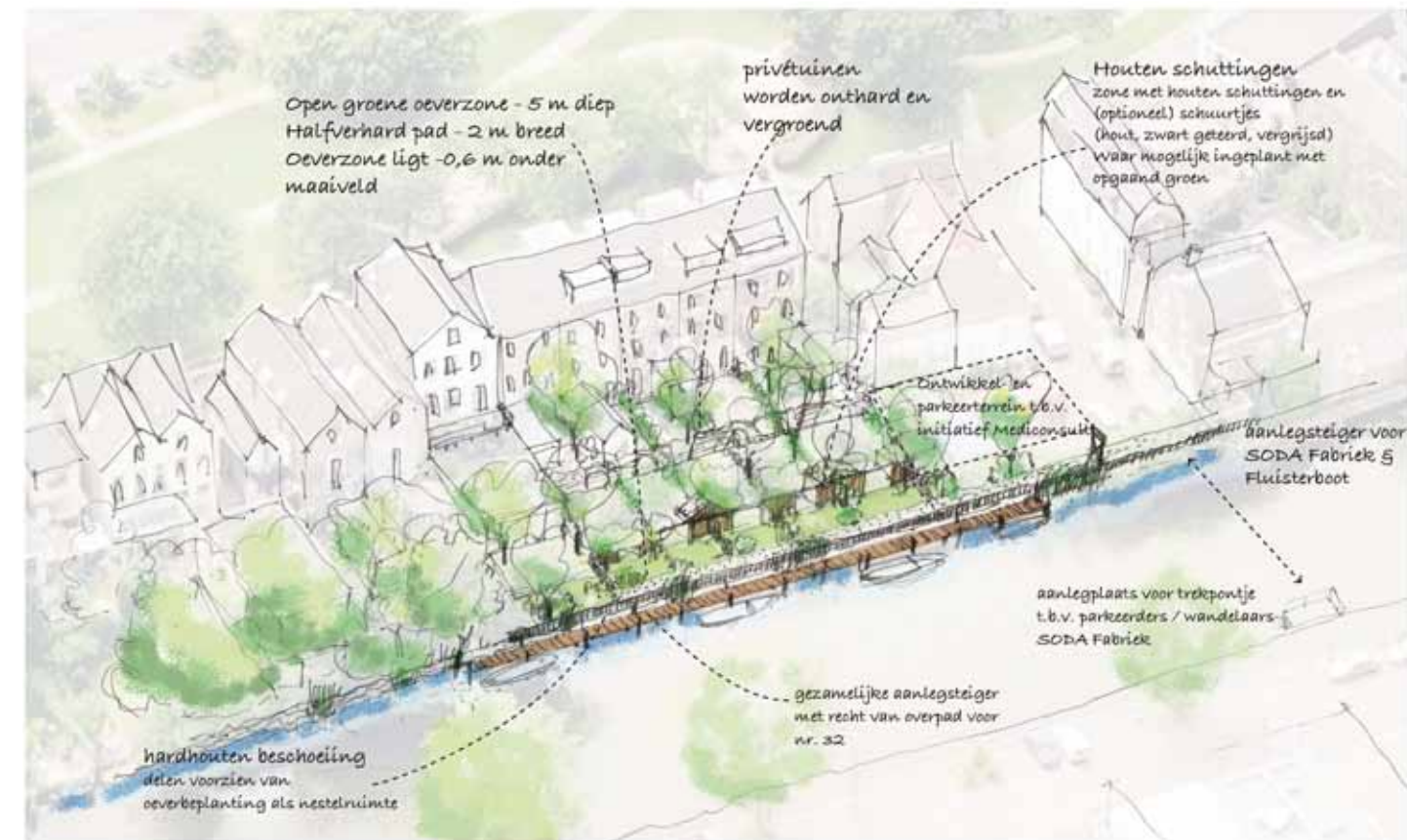
Han Elskamp was vanaf dag één (18 jaar geleden) betrokken en heeft ook heel veel verbeeld.

De grond direct aan de Makkerstraat wilde de gemeente alleen in erfpacht geven om ruimte te houden voor toekomstige plannen gerelateerd aan het 'Distillers

District', wellicht een fietsbrug of een pontje zoals deze er eind 19e eeuw ook is geweest. Om deze reden is dit stuk grond uiteindelijk niet verkocht, hoewel het wel in de oorspronkelijke plannen zat. Na jaren van praten met wisselende contactpersonen was er gelukkig op een zeker moment een overzicht van noodzakelijke stappen en kosten. Er werd afgesproken om drie scenario's voor een overeenkomst te bespreken, waarna uiteindelijk

overeengekomen is om de grond in de huidige staat te verkopen met een tweetal verplichtingen, de grond moet worden gesaneerd en de achterstallige kade zal hersteld moeten worden. De grond is inmiddels verkocht en de eerste schuttingen zijn tegen de vlakte. Ik ben heel benieuwd naar het resultaat de komende jaren!

tekst: Mirjam Ott



Bewonersvoorstel Inrichting van 'De Oevertuin'

1. Het initiatief heeft tot doel met privétuinen een groen aanzicht te creëren aan de Buitenhaven. Het gehele terrein wordt zo veel mogelijk onthard en vergroend
2. De oeverzone - 5 m diep en 0,6 m onder maaiveld - is volledig groen afgezien van halfverharde toegangspaden (schelpen en/of grindpad) eventueel afgezet aan oeverzijde met gevlochten wilgentenen (max 0,7 m hoog)
3. De schuttingen naar de individuele tuinen worden in overeenstemming met de bewoners aangebracht. De schuttingen zijn max 2 m hoog en zijn in natuurlijke materiaal uitgevoerd. Schuurtjes (optioneel) bevinden zich uit het zicht achter de schutting
4. Om het groene aanzien van de oeverzone te garanderen worden de schuttingen en schuurtjes zoveel mogelijk ingeplant met een assortiment aan passende beplanting die een positieve bijdrage leveren aan de biodiversiteit



Oevertuin ontwerp Suzanne Loen



Jet, Hugo, Coco en Oscar, foto: Mirjam Ott



pont rond 1900, foto: archief M.J.Donkersloot

COPPENS
SLAAPCOMFORT
OOK VOOR UW KUSSENS,
DEKBEDDEN EN BEDDENGGOED



DEALER VAN O.A.

ubica® auping LIFE TIME

WWW.COPPENSSLAAPCOMFORT.COM
ORANJESTRAAT 19-21, 3111 AM SCHIEDAM, TEL 010-426 87 17

VAN DER VALK
NETWERK NOTARISSEN

Tuinlaan 80 - 82 | T 010 - 427 44 44 vandervalknotarissen.nl



WIJNHANDEL
ORANJE

SPECIALIST IN WIJNEN EN GEDISTILLEERD

floatlands

varende terrassen



www.floatlands.com



VAN STIGT THANS
assurantiën

Lange Nieuwstraat 101, 3111 AE Schiedam
Telefoon (010) 204 1122, Fax (010) 426 2768

www.vanstigtthans.nl

Wormenhotel

Via de nieuwsbrief lieten we u al weten dat de bewonersvereniging in gesprek is met de gemeente over wormenhôtels. Inmiddels heeft de gemeente toegezegd één of meer wormenhotel(s) te gaan plaatsen in de Plantage.

Vrijwel iedereen in onze buurt doet in min of meerdere mate aan afvalscheiding om zo bij te dragen aan het hergebruik van grondstoffen en de berg restafval te beperken.

Er is in onze buurt geen inzamelpunt voor GFT doordat in het verleden dit teveel werd vervuild met andersoortig afval. Daarnaast heeft lang niet iedereen ruimte voor een compostvat om zelf GFT te verwerken. Zodoende wordt er veel nog heel waardevol materiaal afgevoerd met het restafval.

Dit kan anders, bijvoorbeeld met een wormenhotel voor gezamenlijk gebruik. Een wormenhotel is een afgesloten compostvat waarin tijgerwormen groente-, fruit en tuinafval omzetten in waardevolle compost. Een tijgerworm, een wat slank uitgevallen regenworm, eet per week driemaal zijn lichaamsgewicht aan afval.

Wanneer de omstandigheden in het wormenhotel goed zijn (niet te droog, niet te nat, gevarieerde voeding) kan de wormenfamilie zich in drie maanden verdubbelen.

Rauw afval van groenten en fruit, aardappelschillen, grasmaaisel, eierschalen, koffiedik -en filter, theezakjes, fijn versnipperd snoeihout, zaagsel en bladeren zijn heel goed voor het wormenhotel. Niet alle GFT-afval is geschikt, het is geen goed idee om uienschillen, schillen van citrusvruchten of bespoten bloemen in het wormenhotel te deponeren. Ook hout, dikke takken, vlees, vis, brood, pasta, vet, olie en kattenbakvulling mogen niet in het wormenhotel gedeponeerd worden.

Als het wormenhotel na verloop van tijd goed functioneert, kan er 1 of 2 keer per jaar voedzame compost worden verdeeld onder de gebruikers. Heeft u hier een idee of vragen over, laat het ons weten via nieuws@plantagebewoners.nl. Meer informatie over het wormenhotel is te vinden op www.wormenhotel.nl.

tekst: Riet Zuiderweg - Menu



foto: wormenhotel.nl

Gluur

Eindelijk een geldige reden om bij de burens naar binnen te kijken

Een doosje en wat lichtjes. Meer heeft Yvon Koopman feitelijk niet nodig om een creatief idee uit te werken. En hierbij dan anderen betrekken is vaak haar volgende stap. Op die manier realiseerde zij, verspreid over de hele regio, tientallen projecten. Met kinderen, met buurtgenoten, Turkse en Marokkaanse vrouwen en ook met collega's, die zich lieten overrompelen door het enthousiasme waarmee Yvon Koopman haar plannen en ideeën presenteert.

De erelijst is lang en elke keuze daaruit is een volstrekt willekeurige. Neem het Venster van Schiebroek met de reuzenbloempotten die behalve deze Rotterdamse stadswijk ook de aanliegroute van Zestienhoven markeren. Of de collages van dierbare voorwerpen die door de flatbewoners van de Troelstralaan werden bijeengebracht. Zo kreeg elk doorsneepotiek aan de oudste nieuwboustraat van Schiedam een hoogstpersoonlijke signatuur van de bewoners zelf. En zo kent ook heel Schiedam het 'Torentje van Yvon Koopman', ofwel het oude, voor de

sloop bestemde, klokkenhuisje van het Leidse academisch ziekenhuis. Dit staat nu aan de voet van de Vlaardingerdijk. Yvon Koopman maakte er een monument van voor de fantasie. Een kunstwerk op stedelijk formaat.

Kijkdozen

Fantasie is de rode draad in haar oeuvre. En daarvan laat ze anderen graag meeprofiteren. De manier waarop zij al sinds de jaren '90 een volstrekt andere kijk heeft op afval, het rooster van een kapotte stofzuiger weet om te toveren tot een kunstvoorwerp uit een verre mythische wereld, gebruikt zij ook om anderen te inspireren. Op die manier is ook het project 'Gluur' begonnen, oorspronkelijk 'Gluren bij de burens' geheten. Want, precies zoals wij allemaal, werpt zij graag een blik naar binnen. Yvon Koopman: "Als ik langs ramen loop, krijg ik bij elk huis een kort inkijkje in andermans wereld. Daar wilde ik eigenlijk iets mee doen. Het maken van kijkdozen komt daaruit voort. Vroeger was het maken van kijkdozen een hele eigen kunstvorm. In historische musea zie je ze soms nog wel: kijkdozen die het

dagelijks leven verbeelden. Dozen waarin je de stoomtrein ziet rijden of de eerste luchtballon omhooggaat. Die kijkdozen zijn feitelijk sprookjeswerelden waarin de maker z'n fantasie heeft uitgeleefd."

Succes

Yvon Koopman herinnert zich nog met plezier hoe zij vroeger dagen bezig kon zijn met het maken van een kijkdoos. "En dat maakt dat één plus één het project Gluur opleverde toen ze de tweede prijs won van Mooi Werk. Het werd een project dat hier in de omgeving direct aansloeg. De uitwerking was simpel. Ik zorgde voor de dozen en de lichtjes daarin. Aan de mensen zelf om er een sprookje in te vertellen. Een verhaaltje dat de voorbijganger uitnodigt om stil te blijven staan en naar binnen te kijken."

Het project kan met veertig deelnemers zonder meer een succes worden genoemd. "Uiteindelijk is er niet veel ruchtbaarheid aan gegeven", zegt ze. "Bij een volgende gelegenheid kan en zal dat wel anders zijn." Dat er een

volgende editie komt durft ze ook nu eigenlijk wel te voorspellen. Niet alleen is het resultaat van veertig deelnemers bemoedigend. Ook de commentaren zijn positief. Door de deelnemers wordt er eigenlijk vanuit gegaan dat er een nieuwe editie komt. En, wie weet, ontstaat er een echt wijkproject met een heel eigen dynamiek. Zoals je nu met kerstmis in sommige straten hele kunstwerken en versieringen ziet vanaf het trottoir tot het bovenste puntje van de schoorsteen."

De deelnemers

Verschillende deelnemers namen ook de moeite om Yvon foto's en berichten te sturen. Zo schreef Anja Maissan: "Gluur is ontsproten uit het creatieve brein van Yvon Koopman: Richt een doosje in met lichtjes naar eigen ontwerp en zet deze iedere avond voor je raam zodat alle voorbijgangers ervan kunnen genieten. Dat wilde ik wel, en samen met mijn kleinzoon Gijs van 7 ben ik aan de slag gegaan. Het is een mooie dierentuin geworden. Tot mijn plezier zag ik dat veel huisgezinnen gehoor hebben



Marieke Verwaaijen



Familie Verzijden



Borre



Dierentuin van Anja Maissan

gegeven om aan 'Gluur' mee te doen en wanneer de schemering inviel, kon je genieten van heel veel lichtpuntjes in de donkere dagen. Ik hoop dan ook zeker dat dit idee een vervolg gaat krijgen in welke vorm dan ook."

Marion Verzijden deelt die mening. "Op het moment dat Yvon ons vertelde over project Gluren bij... waren we al zeer enthousiast" schreef ze. "Samen met onze kleindochter heb ik de doos gemaakt, wat zij ook geweldig vond. Samen hebben we ook genoten van alle dozen in de buurt en daarom stel ik voor om er maar een traditie van te maken zo rond de feestdagen."

En dan natuurlijk het stukje van Borre. "Hoi ik ben Borre en ik ben 6 jaar. Ik heb van het knutselpakket van Yvon een huisje gemaakt. Mama vroeg of ik mee wilde doen en toen riep ik 'Ja!Ja!Ja!' Ik maakte poppetjes in het doosje van twee wc rollen. Ik ben ook echt heel super blij met dat rode ding, want dat vond ik op een dakje lijken. O ja en ik heb er ook wat kadopapier op geplakt. Ik heb het huisje voor mijn broertje en zusje Miro en Norijn gemaakt. De lichtjes branden ook echt heel mooi en ze zijn er super blij mee. Trouwens, ik heb echt alles, maar dan ook echt alles zelf gedaan zonder hulp!"

Marieke Verwaaien vertelt: "Ook ik heb meegedaan aan 'Gluren bij de burens', een leuk project van Yvon (die verzint alleen maar leuke dingen). Omdat ik op een woonboot woon, kon je niet echt naar binnen gluren. Mijn kijkdoos hing aan het hek. Ik vond het erg leuk om weer eens, na vele jaren, te knutselen en mijn fantasie de vrije loop te laten gaan. Ik hoop dat volgend jaar nog meer mensen meedoen!"

Yvon Koopman is er blij mee. En niet alleen vanwege het gegeven dat het project veertig enthousiaste deelnemers vond. Maar vooral vanwege de verscheidenheid die dit opleverde en de creativiteit die elk voor zich aan de dag legde. Er zijn verhaaltjes bij, maar ook herinneringen, vergezichten en creatieve ontboezemingen. Stuk voor stuk redenen om voor het raam te blijven staan en aandachtig te gluren naar wat het doosje de voorbijganger te vertellen heeft.

tekst: Hans van der Sloot

'Gluur' is door J.W. de Boer vastgelegd op Youtube. Te bekijken via [yvonkoopman.nl/gluur/](https://www.yvonkoopman.nl/gluur/)

Onze Koolmeesjes



Koolmees detail, foto: Marianne Goudswaard

Jarenlang hebben wij, Peter van Galen en Marianne Goudswaard, een nest koolmeesjes als tijdelijke burens gehad. Ze zaten in een gat in de muur van het Entrepotgebouw tegenover onze woning. Deze gele vriendjes verzorgden hier jaarlijks hun gezinsuitbreiding. Ik kan vele verhalen vertellen over dit wonderbaarlijke fenomeen, maar dat is niet hetgeen ik nu wil delen. Een paar jaar geleden waren er ineens geen koolmeesjes meer. Wij dachten dat een specht of gaai, die hier ook vaak rondvliegen, de kleintjes hadden opgegeten. De ouders zouden het daarom niet langer een veilige plek gevonden hebben om hun kroost te laten opgroeien.

Dit jaar, ergens in het voorjaar, na een heftige storm lag er plots in het midden van ons terras een vogelskeletje. Later bleek dat het een oud vogeltje was, pappa of mamma koolmees waarschijnlijk. We denken door ouderdom gestorven en jarenlang in de muur opgebaard gelegen. De vogel was nog volledig intact en totaal uitgedroogd.

Wij hebben uiteraard het vogeltje geborgen en samen met kunstenaar Ab Bol hebben we een mooie rustplaats gemaakt.

Nu vandaag, 7 oktober 2020, stuurt Marianne mij een foto van koolmeesjes bij het gat in de muur. Terug op het nest, of nu al aan het nesten? We hopen niet het laatste, want dat zou betekenen dat de natuur wel heel erg van de leg is. We zijn in ieder geval blij dat onze gevleugelde vriendjes weer onze (tijdelijke) burens zijn.

tekst: Peter van Galen



Koolmees dicht, foto: Marianne Goudswaard

Glasfabriek

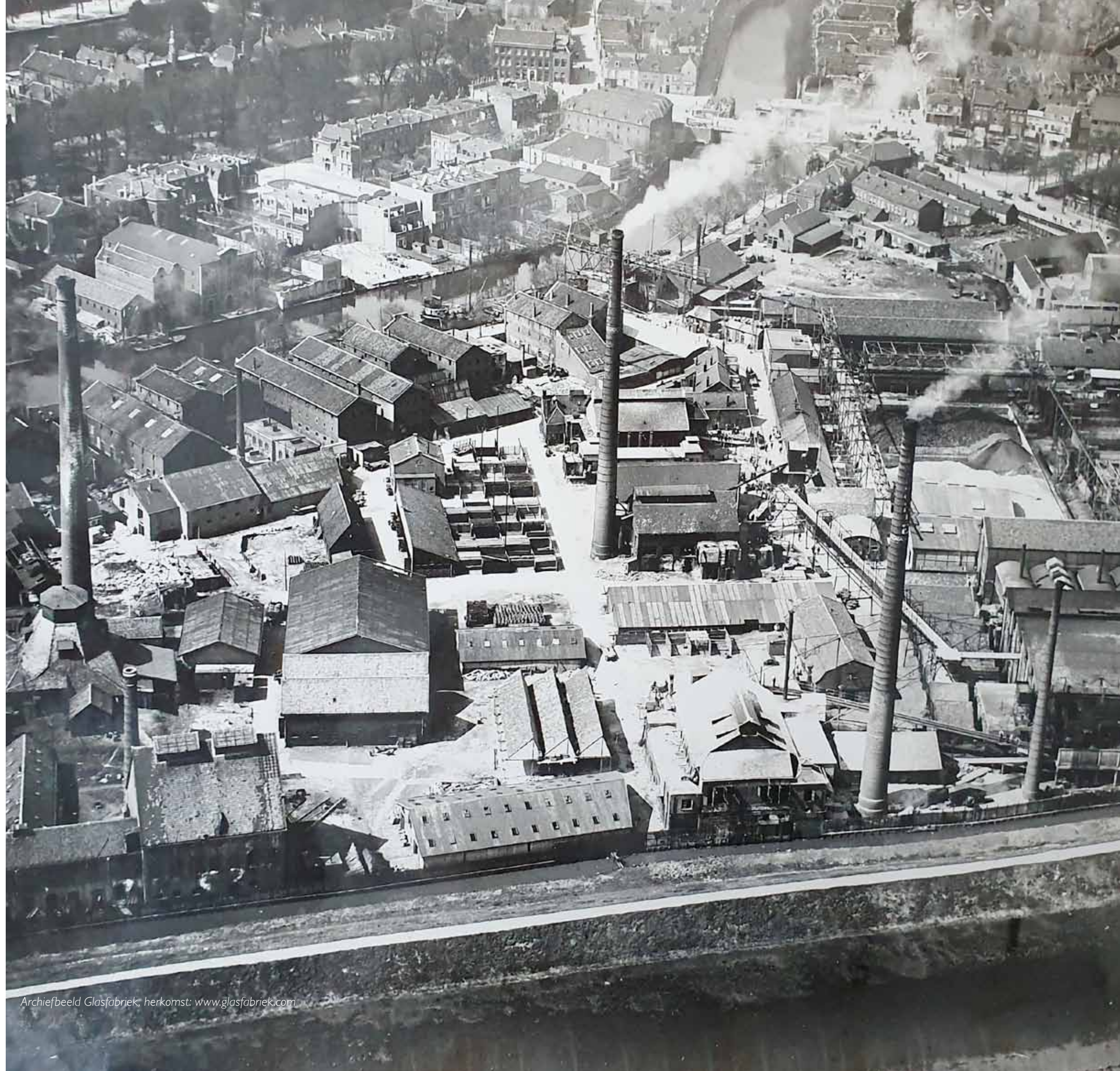
De glasfabriek en het voormalig fabrieksterrein worden de komende periode getransformeerd tot een nieuw verblijfsgebied. Op deze locatie zullen nieuwe woningen en werkplekken ontstaan die passen in het Schiedamse Distillers District. Tineke Groenewegen en Marcel Groeneweg van ontwikkelaar Blauwhoed leggen uit welke mogelijkheden de glasfabriek biedt. “We gaan graag met omwonenden en ondernemers in gesprek om de plannen te kunnen toetsen en verder vorm te geven”, zegt Groenewegen.

Ontwikkelaars Blauwhoed en Dudok Groep, de nieuwe eigenaars van het terrein, zijn van plan om de komende jaren het terrein en de gebouwen van de voormalige glasfabriek aan de Buitenhavenweg te transformeren tot een interessant woon-, werk- en verblijfsgebied. “Interessant aan dit terrein van circa 5,5 hectare groot is dat het pal tegen de oude binnenstad van Schiedam ligt en dat het grenst aan het Rotterdamse Merwe-Vierhavensgebied”, vertelt Tineke Groenewegen, senior marketingmanager bij Blauwhoed. “Hier liggen nieuwe kansen voor Schiedam”, vindt Marcel Groeneweg, senior ontwikkelingsmanager bij Blauwhoed. “Industrieel erfgoed vinden we beiden interessant, dus dit soort historische locaties trekt ons enorm aan”, zegt Groenewegen. “Interessant is om op deze bijzondere plekken in Schiedam een woon- en werkomgeving te creëren, waarin het superaanrekkelijk wordt om te verblijven” vult Groeneweg aan. Het gebied staat direct in verbinding met de binnenstad, het water en met de eeuwenoude Schiedamse jeneverindustrie.

Op het glasfabriekterrein komen circa 700 nieuwe koop- en huurwoningen voor gezinnen, starters en senioren. De karakteristieke gebouwen van de glasfabriek, zoals het bijzondere hoofdkantoor dat in 1941 is gebouwd, worden onderzocht of deze behouden kunnen blijven en hoe deze een nieuwe functie kunnen krijgen in de plannen. Ook de oude portiersloge hoort hierbij. Daarnaast wordt ruimte gerealiseerd voor horeca en ondernemers om zich hier te vestigen.

Jeneverstad

De Vereenigde Glasfabrieken zijn opgericht in 1899 op een van de oudste fabrieksterreinen van Schiedam. Op dit terrein werden tonnen aan glazen flessen geproduceerd voor de voedingsmiddelen- en drankindustrie. Sinds 2017 is de productie hiervan gestopt. De transformatie van het glasfabriekterrein is een belangrijk onderdeel van de gebiedsontwikkeling van Nieuw-Mathenesse. In de hoogtijdagen van de Schiedamse moutwijnindustrie, rond 1700, waren 45 mouterijen, 385 branderijen en 45 distilleerderijen binnen de stadsmuren actief. In de 19e eeuw neemt het aantal gebouwen langs de Buitenhavenweg toe. De 350 distilleerderijen in de buurt trekken verschillende



Archiefbeeld Glasfabriek; herkomst: www.glasfabriek.com



de Glasfabriek nu, foto: Roel Schagen van Leeuwen



de Glasfabriek nu, foto: Roel Schagen van Leeuwen

industrieën aan die direct met de jeneverproductie te maken hebben, bijvoorbeeld pakhuizen, zaagmolens en bedrijven voor verpakkingsmiddelen, onder meer de glasfabriek De Schie en Van Deventer, de voormalige Verenigde Glasfabrieken. Voor het verbeteren van de arbeidsomstandigheden wordt in 1911 de automatische flessenblaasmachine, de Owensmachine, in de fabriek in werking gesteld. In die tijd zorgde de industrialisatie voor forse uitbreiding en werd de glasfabriek een van de belangrijkste werkgevers in Schiedam.

Stedelijke ontwikkeling

Blauwhoed en Dudok Groep staan de komende periode voor het laten opstellen van het stedenbouwkundig plan. Op basis hiervan kan in de loop van 2021 begonnen worden met de aanpassing van het bestemmingsplan “We verwachten in 2023 te kunnen starten met bouwen van een eerste fase”, zegt Groeneweg. “Het gebied rondom de glasfabriek heeft veel potentie”, vertelt Groenewegen verder. Samen met de gemeente Schiedam hebben de ontwikkelaars een ambitie voor deze locatie kunnen bespreken die ze verder kunnen uitrollen. “De gemeente en wij zien kansen om van een

ondergewaardeerde locatie, namelijk de achterkant van de Rotterdamsedijk, een aantrekkelijk gebied te maken. Niet alleen voor de bewoners en ondernemers maar ook voor de passanten.” Groenewegen legt uit dat zij in gesprek gaan met de ondernemers en vervolgens met de omwonenden om van hen te horen wat hun ideeën zijn om dit gebied te verbeteren. “We horen graag wat er leeft in de buurt, we luisteren ook als er zorgen zijn. Belangstellenden kunnen zich bij ons melden”, zegt Groenewegen. De ontwikkelcombinatie streeft bijvoorbeeld naar gezonde wandel- en fietsroutes binnen het gebied maar ook tussen verschillende gebieden in de stad, waardoor bezoekers fraaie stukken van de stad leren kennen. De route naar het station, bijvoorbeeld, is voor de ontwikkelaars een belangrijk aandachtspunt. “We willen de historie van het gebied terug laten komen in het stedenbouwkundig plan, waarmee de link tussen de glasfabriek en de nieuwbouw in dit gebied, herkenbaar blijft”, zegt Groeneweg.

Voor meer informatie en voor vragen die direct aan de ontwikkelaars gesteld kunnen worden:

www.deglasfabriek.com

tekst: Tosca Vissers



Marcel Groeneweg en Tineke Groenewegen



foto: Huib Sneep

Hondenman

Ik ken hem al meer dan dertig jaar. Hij heet Rien, maar ik noem hem altijd de ‘hondenman’. Niet dat ik hem zo aanspreek, maar bij sommige mensen heb ik de gewoonte ze te benoemen naar een bepaalde eigenschap of kenmerkend gedrag. Bovendien geeft het houvast voor de periode dat ik namen ga vergeten.

Rien woont al vijftig jaar tegenover de kop van de Plantage. Ik wandel vaak langs zijn huis. Om er te komen vermijd ik het stoplicht en het zebrapad en steek vanaf de Plantage meteen de straat over naar de Westvest. Of het is toegestaan weet ik niet. Pas als een BOA me er op aanspreekt, zal mijn vraag beantwoord zijn. Sinds kort hangt er een bord aan zijn huis: Te Koop. De hondenman gaat zijn geliefde Plantage verlaten. Ik ben verbaasd. Als ik hem tref, uit ik mijn verbazing. “Ach” zegt hij, “er zijn altijd redenen in het leven om van plek te veranderen.”

Zesentwintig jaar lang, 3x daags loopt hij al met zijn honden door het park. Ooit noemde hij het een 24/7 activiteit. Met zijn Oud Duitse herder (de vierde al) en soms een klein witje (van de buurvrouw) wandelt hij bedachtzaam langs en over de paden. Iedere parkgebruiker kent hem en omgekeerd. Zonder haast, maar duidelijk aanwezig, het lange (inmiddels grijze) haar onder een forse hoed, soms in een staart. Hij houdt rekening met de seizoenen. Met zijn lange jas, hoed voorover, oogt hij als een gepensioneerde cowboy die zijn paard ingeruild heeft voor een hond. Je zou hem ook onbezoldigd hoeder van de Plantage kunnen noemen: alert op hondenpoep en zwerfvuil. Ik fantaseer dat hij filosofeert over de noodzaak van natuur in de stad en hoe je daar mee om moet gaan, of “de leuke dingen en de minder leuke dingen die allemaal een reden hebben”, zoals hij



Rien met zijn Oud Duitse herder, foto: Leo Kroon

zegt. Maar misschien zijn dat meer mijn gedachten en geniet hij gewoon van het buiten zijn, het praatje met de passanten en zijn honden.

Misschien mijmert hij over Henk die hij een paar jaar geleden in het park ontmoette. Over de naam Henk twijfelt hij nu. Henk was een 65-er die dagelijks het park kwam schoonmaken. Een kleine man met een snor en een brilletje, gewapend met een plastic tasje waarin hij blikjes, glas en andere rotzooi verzamelde. Geen prater, eerder een mompelaar, die hem schuchter

groette. Maar Henk is verdwenen. Jammer, vindt Rien. “Maar zo gaat dat”, zegt hij en wandelt richting Gerrit Verboonstraat.

Het bord aan zijn huis glimt in de laagstaande zon. Er zullen wel kijkers komen en later kopers. Hij wil in ieder geval in de buurt blijven. Hij kan niet zonder zijn Plantage. Ik ga hem missen.

Kronikeur

Van de redactie

Deze fysieke krant ziet het licht dankzij schrijvende Plantagebewoners, een zegen voor ons! Onze Kronikeur kreeg een nieuwe buurvrouw, Anja. Hij heeft ons aan haar gekoppeld en al in dit nummer vindt u een interview van haar hand. Een interview met Pieter Penning, een bewoner met diepe roots in Schiedam. En ze is bezig om de geschiedenis van het pand waar ze woont, voorheen Huize Brabant, te onderzoeken dus we hopen op meer bijdragen.

Yvon Koopman strikte Hans van der Sloot om haar project Gluur voor de Plantagekrant te verslaan. Hans is, net als Anja, professioneel schrijver. Samen met zijn vrouw is hij recent verhuisd naar het Dudok-gebouw. Vlak na oplevering van zijn artikel kreeg hij helaas hartproblemen maar naar verluidt is hij aan de beterende hand en we hopen op meer bijdragen van zijn hand. De vormgeefster van onze krant, Jolande Bosch, blijkt veel meer te kunnen dan we wisten. Ze is in de pen geklommen met het buurtschoolinitiatief Mondkapje - De Movie. Wat een creativiteit weer in onze fijne buurt.

Daarnaast zijn we ook dankbaar voor de spontane inzendingen van bekende Plantagisten. Ga zo door, we verwelkomen oude en nieuwe auteurs met open armen. U maakt ons leven interessant en licht. Dus schroom niet, stuur uw idee, verhaal, inzicht, recept, ergernis, innovatie, tekening, foto naar: plantagekrant@outlook.com. Zelf schrijven mag, een auteur aandragen ook en als redactie willen we ook een auteur zoeken of zijn.



Boulen met de burens

Wim en Vera Schelberg gaan medio april 2021 verhuizen naar hun nieuwe huis aan de Lange Nieuwstraat en ze hebben al ideeën voor een leuke activiteit in de Plantage: jeu de boules spelen met wie er maar zin in heeft op een droge en relaxte zondag.

Het idee

‘Weder en corona dienende’ is **zondag 13 juni om 15.00 uur** de eerste kans om met uw Plantageburen een balletje te gooien. Eindtijd ca. 17.00 uur.

De uitvoering

We treffen elkaar op de kop van de Plantage in het ‘grindtheater’. Vera en Wim zijn er in elk geval, dus u heeft altijd iemand om mee te spelen of naar te kijken. U bent van harte uitgenodigd uw eigen jeu de boules-ballen mee te nemen en wat lekkers om tijdens of na afloop met hen en anderen te delen

Wat is jeu de boules ook alweer?

We kennen het jeu de boules-spel met die gekleurde plastic ballen allemaal uit onze jeugd. De reizigers onder u kennen het ook van de pittoreske pleintjes in Franse dorpen waar virtuoos en begeleid door pastis gespeeld wordt, vaak door oudere mannen.

Het spel heeft natuurlijk regels maar dit boulen met de burens-initiatief heeft de bedoeling om de regels niet al te nauw te nemen: de recreatieve variant dus. Geen officieel veld, hooguit een lijntje van waarachter gegooid wordt en u kunt de cm-band thuislaten.

Hoe verder.....

Dat bepalen we zelf. Bevalt het, maak dan een afspraak voor een volgend potje BmdB en schroom niet het voort te zeggen. Ik hoor ook graag of er een vervolg komt, want de 13e ben ik op Terschelling voor het leukste festival waarvan de doorgang natuurlijk uiterst twijfelachtig is. Laat u het weten?

Foto's en een verslag zijn welkom, voor de Plantagekrant van het najaar.

tekst: Anke Bodewes

Naschrift coverfoto

Op een koude zondag in april trof ik een jeu-de-boulende familie. De vader was duidelijk ervaren en hij kent de Plantage omdat hij bij Nolet werkt. Ze werkten met plezier mee aan de foto voor de Plantagekrant en ik heb ze uitgenodigd voor 13 juni.



Zorg voor de stad

NV IRADO
Fokkerstraat 550
3125 BE Schiedam
telefoon 010-262 1000
e-mail info@irado.nl
www.irado.nl

Compleet naar wens



Colofoon

Lidmaatschap

U kunt lid worden van belangen- en bewonersvereniging de Plantage voor 20 euro per adres per jaar.

Bestuur

Riet Zuiderweg-Menu (secretaris), Tuinlaan 92
Rob van Putten (penningmeester)
Mark Jongerius (lid)
Judith Rietveld (lid)
Rogier Brans (lid)

Welkom

Cock Janse (cockjanse@kpnmail.nl)

Secretariaat

info@plantagebewoners.nl

Redactie

plantagekrant@outlook.com
Anke Bodewes
Tosca Vissers
Mirjam Ott
Weke Ilik (tekstcorrectie)
Jolande Bosch (vormgeving)
Druk: Magneet Communicatiecentrum (Schiedam)

Ruimtelijke ordening

Tosca Vissers (mail@toscavissers.nl)

Hanging baskets

Jan Meeuse (j.chr.meeuse@planet.nl)
Judith Rietveld (rietv866@planet.nl)

Overige telefoonnummers

Irado Afvalverzameling & werkzaamheden
openbare ruimte: 010-2621000

Groenvoorziening Chris Smit: 010-2621000

Geluidsoverlast/Milieuverontreiniging
DCMR meldkamer: 0888-333 555

Havendienst Binnenvaartschepen: 010-6315301

Politie Wijkteam Zuid
Kees Koopmans: 0900-8844
of Chris Smit: 010-2621000



Oud Papier

De oude kranten in onze buurt worden opgehaald door Irado in samenwerking met de Sint Jozefschool. De opbrengst wordt o.a. gebruikt voor de aanschaf van nieuwe schoolboeken.

Steun dit initiatief door uw oud papier elke tweede donderdag van de maand, met uitzondering van feestdagen, in kartonnen dozen buiten te zetten.

De krantenactie wordt van tevoren aangekondigd d.m.v. een flyer in uw brievenbus, maar zet het ook in uw agenda of plak een reminder op de koelkast.

Agenda

PARKTUINIEREN

6x per tuinseizoen kunnen bewoners een steentje bijdrage aan een mooi en goed verzorgde Plantage door gezamenlijk een paar uurtjes te tuinieren in het park.

Op de zaterdagen van 10 tot 12 uur
- 17 april
- 8 mei,
- 10 juli en
- 18 september

op de woensdagen van 19 tot 21 uur.
- 9 juni en
- 25 augustus

BOULEN MET DE BUREN

zondag 13 juni van 15 tot 17 uur:
Boulen met de buren,
locatie het 'grindtheater'

De Plantagekrant is het informatie- en ledenblad van belangen- en bewonersvereniging 'De Plantage'. De inhoud geeft niet voetstoots de meningen/standpunten van de vereniging en/of haar bestuur weer.

Geen 18, geen alcohol. Geniet, maar drink met mate.

DUTCH COFFEE MET KARAKTER

Speciale blend van gelagerde granen-eau-de-vie

De bijzondere combinatie van KETEL 1 Matuur en sterke hete koffie met koele room is een ware smaaksensatie. Een échte Hollandse koffie met een eigenzinnig karakter.

Verwarm een hittebestendig glas voor met heet water. Schep twee theelepels bruine suiker in het glas. Voeg 35 ml KETEL 1 Matuur toe. Schenk er sterke, hete koffie bij. Roer een paar keer om. Laat de slagroom voorzichtig op de koffie glijden tot het glas precies gevuld is.




KETEL 1
JENEVER

EEN VERHAAL APART
KETEL1.NL